

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-47-03

Druk nr 1578
Warszawa, 30 kwietnia 2003 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- **o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne oraz o zmianie niektórych ustaw** wraz z projektem podstawowego aktu wykonawczego.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne oraz o zmianie niektórych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. Nr 79, poz. 484, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 42a dodaje się art. 42b w brzmieniu:

„Art. 42b. 1. Do dnia 31 grudnia 2004 r. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, może udzielać, w imieniu Skarbu Państwa, poręczeń lub gwarancji spłaty części lub całości kredytów wraz z odsetkami oraz spełnienia przez emitenta świadczeń pieniężnych wynikających z wyemitowanych przez niego obligacji, jeżeli środki uzyskane z kredytu lub emisji obligacji zostaną przeznaczone na finansowanie:

1) restrukturyzacji zatrudnienia w przedsiębiorstwach górniczych w rozumieniu ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o dostosowaniu górnictwa węgla kamiennego do funkcjonowania w warunkach gospodarki rynkowej oraz szczególnych uprawnieniach i zadaniach gmin górniczych (Dz. U. Nr 162, poz. 1112, z późn. zm.³⁾),

- 2) likwidacji kopalni;
 - 3) usuwania szkód górniczych.
2. Łączna kwota poręczeń i gwarancji, o których mowa w ust. 1, wraz z odsetkami nie może przekroczyć 2 500 000 000 zł., w tym suma kwot poręczonych lub gwarantowanych kredytów oraz kwot poręczonych lub gwarantowanych świadczeń pieniężnych, o których mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 1 692 100 000 zł.
 3. Poręczenia i gwarancje, o których mowa w ust. 1, są udzielane na wniosek kredytobiorcy lub emitenta obligacji.
 4. Do poręczeń i gwarancji, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy rozdziału 1 i 1a oraz art. 5, 8, 17, 31, art. 43-44b, art. 45 pkt 1, art. 46 pkt 1 i art. 47.
 5. Poręczenia i gwarancje, o których mowa w ust. 1, zwalnia się z opłaty prowizyjnej.
 6. Poręczenia lub gwarancje mogą być udzielane na cele określone w ust. 1, także w przypadku gdy z analizy, o której mowa w art. 2a ust. 1, wynika, że podmiot, którego zobowiązania mają zostać objęte poręczeniem lub gwarancją, nie uzyskałby takiego poręczenia lub gwarancji, zgodnie z art. 2a ust. 2.”;
- 2) w art. 43 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb sprzedaży wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji, zamiany tych wierzytelności na akcje (udziały), rozłożenia ich spłaty na raty oraz umorzenia wierzytelności w całości lub w części, z uwzględnieniem zróżnicowanej sytuacji finansowo-ekonomicznej dłużników, ich znaczenia dla gospodarki narodowej lub dla regionu kraju.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych (Dz. U. z 2001 r. Nr 110, poz. 1192 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253) w art. 39e ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do gwarancji, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. Nr 79, poz. 484, z późn. zm.⁴⁾), z wyjątkiem art. 2a ust. 1, art. 2b, art. 31, 46 i 47.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. o objęciu poręczeniami Skarbu Państwa spłaty niektórych kredytów mieszkaniowych (Dz. U. Nr 122, poz. 1310) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. Do poręczeń udzielanych przez Skarb Państwa na podstawie ustawy nie mają zastosowania przepisy ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. Nr 79, poz. 484, z późn. zm.⁴⁾), z wyjątkiem art. 29, 31, 44-44b, 46 i art. 47.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali (Dz. U. Nr 111, poz. 1196 oraz z 2003 r. Nr 56, poz. 495) w art. 13 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Do poręczeń lub gwarancji, o których mowa w ust. 6, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. Nr 79, poz. 484, z późn. zm.⁴⁾), z wyjątkiem art. 2a ust. 1, art. 2b, art. 31, art. 43-44b, art. 46 pkt 1 i art. 47.”.

Art. 5. Rozporządzenie wydane na podstawie upoważnienia zmienionego w art. 1 w pkt 2 niniejszej ustawy zachowuje moc do czasu wydania nowego rozporządzenia.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

-
- 1) Niniejszą ustawą zmienia się: ustawę z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych, ustawę z dnia 29 listopada 2000 r. o objęciu poręczeniami Skarbu Państwa spłaty niektórych kredytów mieszkaniowych, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali.
 - 2) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 80, poz. 511, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, Nr 60, poz. 693 i Nr 86, poz. 958, z 2001 r. Nr 16, poz. 167 i Nr 81, poz. 876 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 121, poz. 1032 i Nr 216, poz. 1824.
 - 3) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 41 i Nr 154, poz. 1802 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1826 i Nr 238, poz. 2020.
 - 4) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 80, poz. 511, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, Nr 60, poz. 693 i Nr 86, poz. 958, z 2001 r. Nr 16, poz. 167 i Nr 81, poz. 876, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 121, poz. 1032 i Nr 216, poz. 1824 oraz z 2003 r. Nr ..., poz. ...).

UZASADNIENIE

Rząd przyjął do realizacji „Program restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego w Polsce w latach 2003-2006 z wykorzystaniem ustaw antykryzysowych i zainicjowaniem prywatyzacji niektórych kopalń”. Głównymi celami Programu są: odzyskanie rentowności, systematyczne zmniejszanie zaległych zobowiązań całego sektora oraz zapewnienie regularnych płatności (w tym ekologicznych), łagodzenie skutków dotychczasowej i planowanej restrukturyzacji zatrudnienia.

Zapisy Programu przewidują, że jego realizacja ma być finansowana m.in. z następujących źródeł: dotacji budżetu państwa, środków własnych spółek węglowych, środków pochodzących z kredytów udzielonych przez zagraniczne instytucje finansowe i z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej.

Projektowane zapisy ustawy umożliwią udzielanie przez Skarb Państwa poręczeń lub gwarancji spłaty kredytów bankowych (pożyczek) oraz poręczeń lub gwarancji spełnienia przez emitenta świadczeń pieniężnych wynikających z obligacji, pod warunkiem, że środki pochodzące z kredytu, pożyczki lub emisji obligacji będą przeznaczone na: restrukturyzację zatrudnienia w przedsiębiorstwach górniczych, likwidację kopalń lub usuwanie szkód górniczych.

Powyższe uregulowania umożliwią wykorzystanie instrumentów: poręczenia i gwarancji Skarbu Państwa do uruchomienia finansowania realizacji Programu, głównie ze środków pochodzących z kredytów zaciąganych w takich instytucjach finansowych, jak Bank Światowy, czy Bank Rozwoju Rady Europy. Łączna, przewidywana kwota poręczeń i gwarancji Skarbu Państwa została oszacowana na poziomie nie przekraczającym 2 500 mln zł.

Poręczenia i gwarancje Skarbu Państwa przewidywane do udzielenia w związku z restrukturyzacją górnictwa węgla kamiennego niosą ze sobą bardzo wysokie ryzyko, szacowane w granicach 80-90%, co daje kwotę przewidywanych wypłat z budżetu państwa ok. 2 000-2 250 zł. Z uwagi na fakt, że kredyty przewidywane do udzielenia przez międzynarodowe instytucje finansowe są zobowiązaniami długoterminowymi

(cechującymi się długim okresem spłaty kapitału – w granicach 15-20 lat oraz karencją w spłacie kapitału i odsetek), prawdopodobieństwo wypłat z budżetu państwa z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji jest oddalone w czasie, co w pewien sposób niweluje wyżej określone ryzyko (szczególnie wobec braku środków na ten cel w 2003 r.), a jednocześnie stwarza możliwości współfinansowania „Programu restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego” m.in. środkami pozabudżetowymi.

W zależności od projektów ustaw budżetowych, w latach przyszłych będzie możliwe uzyskanie bezpośrednio przez Rząd kredytów z Banku Światowego i Banku Rozwoju Rady Europy, z przeznaczeniem na spłatę zobowiązań zaciągniętych przez podmioty sektora górnictwa węgla kamiennego, które były przeznaczone na cele związane z restrukturyzacją sektora i objęte uprzednio poręczeniem lub gwarancją Skarbu Państwa.

Nowelizacja ustawy z dnia 8 maja 1997 r. przewiduje dokonanie zmian następujących ustaw: o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali, o autostradach płatnych oraz o objęciu poręczeniami Skarbu Państwa spłaty niektórych kredytów mieszkaniowych, w zakresie, w jakim jest to konieczne w celu dostosowania niektórych przepisów tych ustaw do zmian, jakie zostały wprowadzone do ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne nowelą z dnia 23 listopada 2002 r. (Dz. U. Nr 216, poz. 1824). Nowela z dnia 23 listopada 2002 r., zmieniając numerację poszczególnych artykułów ustawy, pominęła konieczność dokonania adekwatnej zmiany odnośników do tej ustawy w ustawach, o których mowa powyżej. Tym samym uniemożliwiła prawidłowe stosowanie ustawy z dnia 8 maja 1997 r. przy udzielaniu poręczeń i gwarancji na podstawie ww. ustaw. Wprowadzane zmiany mają charakter porządkowy, nie merytoryczny i przywracają poprzedni stan prawny.

Poręczenia i gwarancje Skarbu Państwa nie będą mogły być udzielane w sposób sprzeczny z ustawą z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców. Przepis art. 1 ust. 3 ustawy o poręczeniach i gwarancjach jako przepis ogólnie obowiązujący będzie miał zastosowanie również do poręczeń i gwarancji udzielanych za zobowiązania przedsiębiorstw górniczych. Do poręczeń i gwarancji udzielanych na podstawie ustaw wymienionych w art. 2-4 projektu noweli, przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. będą miały także zastosowanie wprost jako powszechnie obowiązujące.

Ponadto zmieniona została delegacja ustawowa dla wydania rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie warunków i trybu sprzedaży wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji, zamiany tych wierzytelności na akcje (udziały), rozłożenia ich spłaty na raty oraz umorzenia wierzytelności w całości lub w części, przez dodanie wytycznych dotyczących treści aktu, co stanowi wymóg określony w art. 92 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Cel wprowadzenia ustawy

Celem wprowadzenia ustawy o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne oraz o zmianie niektórych ustaw jest realizacja zadań wynikających z przyjętego przez Rząd „Programu restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego w Polsce w latach 2003-2006 z wykorzystaniem ustaw anty kryzysowych i zainicjowaniem prywatyzacji niektórych kopalń”. Proponowana nowelizacja ma umożliwić udzielanie przez Skarb Państwa poręczeń i gwarancji spłaty zobowiązań pod warunkiem, że środki pochodzące z kredytu, pożyczki lub emisji obligacji będą przeznaczone na: restrukturyzację zatrudnienia w przedsiębiorstwach górniczych, likwidację kopalń, usuwanie szkód górniczych.

2. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy został przesłany do uzgodnień międzyresortowych oraz do konsultacji m.in. z następującymi podmiotami:

- Agencją Rozwoju Przemysłu S.A.,
- Państwową Agencją Restrukturyzacji Górnictwa Węgla Kamiennego S.A.

3. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Proponowana nowelizacja ma umożliwić udzielanie poręczeń i gwarancji Skarbu Państwa spłaty zobowiązań zaciąganych przez podmioty sektora górnictwa węgla kamiennego, które przeznaczą uzyskane w ten sposób środki na cele określone w ww. ustawie.

W szerszym kontekście, przez stworzenie podstaw prawnych do udzielania ww. poręczeń i gwarancji Skarbu Państwa, zostanie stworzona możliwość oddziaływania na sektor górnictwa węgla kamiennego (finansowanie przedsięwzięć

mających na celu restrukturyzację zatrudnienia, likwidację kopalń, usuwanie szkód górniczych).

4. Zakres Oceny Skutków Regulacji

Zgodnie z zasadami wynikającymi z uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.) została opracowana Ocena Skutków Regulacji obejmująca jej podstawowy zakres.

5. Skutki wprowadzenia ustawy

- Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego:

- 1) bezpośrednimi skutkami z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji Skarbu Państwa są wypłaty z budżetu państwa środków wynikające z wykonywania przez państwo obowiązków poręczyciela lub gwaranta. Wysokość tych wypłat zależy od skali ryzyka finansowego związanego z udzielonymi poręczeniami i gwarancjami.

Poręczenia i gwarancje Skarbu Państwa przewidywane do udzielenia w związku z restrukturyzacją górnictwa węgla kamiennego są obarczone bardzo wysokim ryzykiem, szacowanym w granicach 80-90%. W związku z czym, mając na uwadze fakt, że łączna przewidywana kwota poręczeń i gwarancji Skarbu Państwa – zgodnie z ww. projektem ustawy – nie może przekroczyć 2 500 mln zł, kwoty przewidywanych wypłat z budżetu państwa należy szacować na poziomie ok. 2 000-2 250 mln zł. Jednakże należy zaznaczyć, że ryzyko związane z udzielaniem powyższych poręczeń i gwarancji może być niwelowane przez fakt, że kredyty udzielane na tego typu cele przez międzynarodowe instytucje finansowe są zobowiązaniami długoterminowymi, których spłata jest znacznie odsunięta w czasie,

- 2) od poręczeń i gwarancji Skarbu Państwa udzielanych zgodnie z ww. ustawą nie przewiduje się pobierania opłat prowizyjnych.

- Wpływ regulacji na relację państwowego długu publicznego do produktu krajowego brutto.

Przy określaniu relacji państwowego długu publicznego do PKB, kwota długu publicznego powiększana jest, zgodnie z art. 12 ustawy o finansach publicznych, o kwotę przewidywanych wypłat z tytułu gwarancji i poręczeń udzielonych przez Skarb Państwa. Wzrost kwoty przewidywanych wypłat powoduje automatycznie wzrost relacji długu publicznego do PKB. Sama kwota przewidywanych wypłat z tytułu gwarancji i poręczeń jest szacowana jako iloczyn współczynnika ryzyka i wartości nominalnej niewymagalnych zobowiązań z tytułu poręczeń i gwarancji.

Mając na uwadze fakt, że projekt ustawy ma na celu umożliwienie udzielania poręczeń i gwarancji Skarbu Państwa cechujących się znacznym ryzykiem wypłat z budżetu państwa z tytułu udzielonych gwarancji i poręczeń (szacowany poziom ryzyka 80-90%), opisywana relacja, w przypadku udzielenia ww. poręczeń i gwarancji w wysokości 2 500 mln zł, może zostać zwiększona około 0,25-0,28%.

- Wpływ regulacji na rynek pracy

Celem społecznym „Programu restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego w Polsce ...” jest łagodzenie skutków dotychczasowej i planowanej restrukturyzacji zatrudnienia. Realizacja ww. celu będzie wymagać odpowiednich środków finansowych, które będą mogły być pozyskane m.in. przy wykorzystaniu wsparcia w postaci poręczeń i gwarancji Skarbu Państwa udzielanych w oparciu o przepisy projektowanej ustawy.

- Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Ww. „Program restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego w Polsce ...” zakłada m.in., że w wyniku jego realizacji nastąpi odzyskanie rentowności i zmniejszenie zaległych zobowiązań całego sektora górnictwa węgla kamiennego oraz zapewnienie regularnych płatności ponoszonych przez podmioty należące do tego sektora (w tym opłaty ekologiczne). Finansowanie powyższych zadań będzie możliwe m.in. przez wykorzystanie poręczeń i gwarancji, o których mowa w ww. ustawie.

Zgodnie z założeniami przyjętymi w ww. programie rządowym, dotyczącymi zaangażowania zagranicznych instytucji finansowych we współfinansowanie restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego, są prowadzone rozmowy z

przedstawicielami m.in. Banku Światowego, Banku Rozwoju Rady Europy oraz Europejskiego Banku Inwestycyjnego, które mają na celu pozyskanie kredytów przez podmioty sektora górnictwa węgla kamiennego na finansowanie restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego. Powyższe kredyty, objęte poręczeniami lub gwarancjami Skarbu Państwa, mogą uzyskać podmioty posiadające zdolność kredytową. Ponadto, jednym z warunków pozyskania ww. środków jest ocena stosowanych przez pożyczkobiorcę procedur zamówień publicznych, a w konsekwencji dostosowanie ich do procedur akceptowanych przez ww. instytucje.

- Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Proponowana nowelizacja ustawy wprowadziła zapisy umożliwiające udzielanie poręczeń i gwarancji, które mają istotne znaczenie dla realizacji „Programu restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego w Polsce ...”, od realizacji którego jest uzależniona w dużej mierze sytuacja regionów Polski związanych z wydobyciem węgla kamiennego.

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH**

Prof. dr hab. Danuta Hübner
Sokr. Min. DH/1296 /2003/DPE/ar

Warszawa. 23. 04. 2003 r.

**Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne oraz o zmianie niektórych ustaw, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (DZ. U. Nr 106 poz. 49), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM-10-47-03; Nowy Tekst III), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

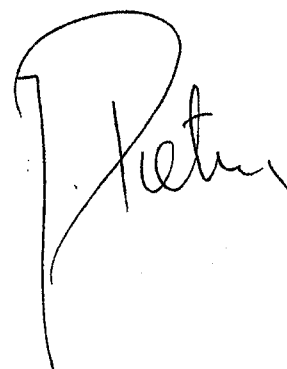
- I. Przedstawiony projekt ma celu umożliwienie udzielania przez Skarb Państwa poręczeń lub gwarancji spłaty kredytów bankowych i pożyczek zaciąganych przez podmioty górnicze oraz poręczeń lub gwarancji spełnienia przez emitenta będącego podmiotem górniczym świadczeń pieniężnych wynikających z obligacji, pod warunkiem, że środki pochodzące z kredytu, pożyczki lub emisji obligacji będą przeznaczone na restrukturyzację zatrudnienia, likwidację kopalń i usuwanie szkód górniczych. Ponadto przedłożony projekt przewiduje dokonanie zmian następujących ustaw: o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali, o autostradach płatnych oraz o objęciu poręczeniami Skarbu Państwa spłaty niektórych kredytów mieszkaniowych.
- II. Poręczenie lub gwarancja mogą być formą pomocy publicznej, jeżeli na skutek ich udzielenia dochodzi do uprzywilejowania określonego przedsiębiorstwa lub określonej gałęzi produkcji, co powoduje zakłócenie konkurencji i wpływa na wymianę między

państwami członkowskimi. W takim przypadku znajdują zastosowanie art. 87 i 88 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE) i konieczne będzie dokonanie oceny czy pomoc publiczna udzielona w formie gwarancji lub poręczenia jest zgodna z Traktatem czy też jest w świetle tego ostatniego niedopuszczalna. Poręczenie lub gwarancja Skarbu Państwa, która jest pomocą publiczną będzie podlegała ocenie w świetle przepisów ustawy z 27 lipca 2002 r. o dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. nr 141, poz. 1177). Ww. ustawa wprowadziła do polskiego porządku prawnego wspólnotowe reguły dotyczące pomocy publicznej.

III. W konkluzji stwierdzam, że projekt ustawy o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne oraz o zmianie niektórych ustaw, jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Piotr Sawicki
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie warunków i trybu sprzedaży wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji, zamiany wierzytelności na akcje (udziały), rozłożenia ich spłaty na raty oraz umorzenia wierzytelności w całości lub w części

Na podstawie art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. Nr 79, poz. 484 z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział I Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa warunki i tryb:

- 1) sprzedaży wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji, zwanych dalej „wierzytelnościami”;
- 2) zamiany wierzytelności na akcje (udziały) oraz rozłożenia ich spłaty na raty;
- 3) umorzenia wierzytelności w całości lub w części.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych podejmuje działania zmierzające do odzyskania kwot zapłaconych z tytułu udzielonego poręczenia lub gwarancji, po dokonaniu analizy sytuacji ekonomiczno-finansowej podmiotu będącego dłużnikiem Skarbu Państwa z tytułu wykonania przez Skarb Państwa umowy poręczenia lub gwarancji, zwanego dalej "dłużnikiem", z zastrzeżeniem § 28.

Rozdział II Sprzedaż wierzytelności

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, z zastrzeżeniem § 4, sprzedać wymagalną wierzytelność w trybie:

- 1) przetargu nieograniczonego albo ograniczonego;
- 2) rokowań podjętych na podstawie publicznego zaproszenia.

§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, za zgodą Rady Ministrów, ze względu na szczególny interes Skarbu Państwa, sprzedać wierzytelność w innym trybie niż określony w § 3.

§ 5. Sprzedaż wierzytelności nie może być dokonana na rzecz dłużnika lub podmiotu związanego z dłużnikiem stosunkiem zależności albo dominacji w rozumieniu przepisów o publicznym obrocie papierami wartościowymi.

§ 6. Ogłoszenie o przetargu, o którym mowa w § 3 pkt 1, zwanym dalej „przetargiem” powinno zawierać:

- 1) oznaczenie dłużnika;
- 2) kwotę wierzytelności głównej i kwotę odsetek;
- 3) informację o zabezpieczeniach wierzytelności;
- 4) określenie terminu, sposobu, miejsca składania ofert oraz terminu i miejsca ich otwarcia;
- 5) wymagany zakres oferty;
- 6) kwotę wadium i numer rachunku bankowego, na który należy dokonać przelewu tej kwoty;
- 7) zastrzeżenie, że minister właściwy do spraw finansów publicznych może odstąpić od sprzedaży w drodze przetargu wszystkich lub niektórych wierzytelności wystawionych na sprzedaż;
- 8) pouczenie, w jakich przypadkach wpłacone wadium ulega przepadkowi na rzecz Skarbu Państwa;
- 9) informację o rodzaju przetargu;
- 10) informację o terminach związania oferentów złożonymi przez nich ofertami;
- 11) zastrzeżenie, że minister właściwy do spraw finansów publicznych może żądać zabezpieczenia wykonania umowy sprzedaży wierzytelności.

§ 7. Ogłoszenie, o którym mowa w § 6, publikowane jest w co najmniej jednym ogólnopolskim dzienniku.

§ 8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych udostępnia zainteresowanym nabyciem wierzytelności, na ich wniosek, do dnia poprzedzającego dzień otwarcia ofert, dokumenty dotyczące wierzytelności, a w szczególności umowy kredytowe, umowy poręczeń (gwarancji) oraz inne dokumenty lub informacje związane z wierzytelnością.

§ 9. 1. Oferta powinna zawierać:

- 1) firmę i siedzibę oferenta;
- 2) wskazanie wierzytelności, o której nabycie ubiega się oferent;
- 3) określenie ceny nabycia wierzytelności, sposobu i terminu zapłaty;
- 4) informację, czy łącznie z nabywaną wierzytelnością oferent jest zainteresowany przejęciem zabezpieczeń oraz których zabezpieczeń to dotyczy;
- 5) numer rachunku bankowego, na który następuje zwrot wadium w przypadku nierozpatrzenia, odrzucenia lub wycofania oferty przed upływem terminu składania ofert;
- 6) oświadczenie o związaniu ofertą w terminach podanych w ogłoszeniu;
- 7) wskazanie zabezpieczenia wykonania umowy sprzedaży wierzytelności w przypadku, gdyby było ono wymagane.

2. Do oferty, o której mowa w ust.1, oferent powinien załączyć dowód wpłaty wadium oraz:

- 1) w przypadku osób prawnych – poświadczone, za zgodność z oryginałem, kopie dokumentów statutowych tej osoby prawnej oraz aktualny wypis z właściwego rejestru sądowego;
- 2) w przypadku osób fizycznych – poświadczoną, za zgodność z oryginałem, kopię dokumentu stwierdzającego tożsamość oraz zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej, jeżeli osoba ta prowadzi taką działalność;
- 3) oświadczenie oferenta, że nie jest związany z dłużnikiem stosunkiem zależności lub dominacji w rozumieniu przepisów, o których mowa w § 5.

§ 10. Każdy oferent może złożyć tylko jedną ofertę.

§ 11. Termin wyznaczony do składania ofert nie może być krótszy niż 21 dni.

§ 12. Ofertę złożoną po upływie terminu, o którym mowa w § 11, zwraca się oferentowi.

§ 13. 1. Oferta, która nie spełnia warunków określonych w ogłoszeniu o przetargu, nie podlega rozpatrzeniu.

2. Do oferty, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepis § 12.

§ 14. 1. Wadium wynosi 2% kwoty wierzytelności, o której nabycie ubiega się oferent.

2. Wadium wpłacone przez oferenta, którego oferta została przyjęta, jest zaliczane na poczet ceny nabywanej wierzytelności.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych jest zobowiązany zwrócić wadium w terminie 7 dni, na rachunek wskazany przez oferenta, jeżeli:

- 1) upłynął termin związania ofertą;
- 2) odstąpił od przetargu;
- 3) oferta została złożona po upływie terminu, o którym mowa w § 11;
- 4) oferent wycofał ofertę przed upływem terminu, o którym mowa w pkt 3.

4. Wycofanie oferty po upływie terminu, o którym mowa w § 11, powoduje utratę wadium.

§ 15. 1. Oferty otwiera się siódmego dnia, po upływie terminu, o którym mowa w § 11.

2. Otwarcie ofert jest dokonywane przez komisję powołaną do rozpatrzenia ofert przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii komisji, o której mowa w ust. 2, w terminie 21 dni od dnia otwarcia ofert, wybiera ofertę, która zawiera najbardziej korzystne dla Skarbu Państwa warunki nabycia wierzytelności, ze szczególnym uwzględnieniem oferowanej ceny oraz terminu płatności.

4. W toku rozpatrywania złożonych ofert minister właściwy do spraw finansów publicznych może żądać udzielenia przez oferentów wyjaśnień dotyczących treści złożonych przez nich ofert.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w terminie 7 dni od dnia wyboru oferty, informuje pisemnie każdego z oferentów o przyjęciu lub o odrzuceniu jego oferty.

6. Z tytułu odrzucenia ofert oferentom nie przysługują żadne roszczenia w stosunku do Skarbu Państwa.

7. Oferent jest związany złożoną ofertą do dnia doręczenia mu pisemnej informacji o wyniku przeprowadzonego przetargu, z zastrzeżeniem ust. 8.

8. Oferta przyjęta przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych wiąże oferenta, który ją złożył, do dnia podpisania przez strony umowy sprzedaży wierzytelności.

§ 16. 1. Oferent podpisuje umowę, o której mowa w § 15 ust. 8, w terminie 14 dni od dnia doręczenia mu pisemnej informacji o przyjęciu oferty.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyrazić zgodę na przedłużenie terminu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli podpisanie umowy, o której mowa w § 15 ust. 8, w tym terminie nie jest możliwe z przyczyn niezależnych od oferenta.

§ 17. Oferent, którego oferta została wybrana, traci wadium na rzecz Skarbu Państwa, w przypadku, gdy:

- 1) odmówił podpisania umowy na warunkach określonych w ofercie;

2) zawarcie umowy stało się niemożliwe z przyczyn zależnych od oferenta.

§ 18. Oferty w przetargu ograniczonym mogą złożyć wyłącznie podmioty dopuszczone do udziału w tym przetargu i zaproszone do składania ofert przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

§ 19.1. Do przetargu ograniczonego stosuje się przepisy § 6-17, z zastrzeżeniem ust. 2, z tym, że ogłoszenie o przetargu ograniczonym powinno zawierać dodatkowo wskazanie podmiotów zaproszonych do udziału w przetargu.

2. W przypadku, gdy podmioty dopuszczone do udziału w przetargu ograniczonym zostały oznaczone indywidualnie, nie stosuje się przepisów § 6 i 7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych kieruje do tych podmiotów zaproszenie do udziału w przetargu zawierające informacje, o których mowa w § 6.

§ 20. Do sprzedaży wierzytelności w trybie rokowań, podjętych na podstawie publicznego zaproszenia, stosuje się odpowiednio przepisy § 6 pkt 1-5, § 7, 8, 9 ust. 1 pkt 1-4 i ust. 2, oraz § 10 – 13 i § 15 ust. 1, 2 i 4.

§ 21. 1. Wszelkie wyjaśnienia, informacje oraz dokumenty związane z rokowaniami przekazywane są oferentom na równych zasadach.

2. Prowadzone rokowania mają charakter poufny.

§ 22. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w terminie, o którym mowa w § 15 ust. 3, wybiera oferty, które są najkorzystniejsze dla Skarbu Państwa, a następnie w terminie 7 dni od dnia wyboru ofert zaprasza oferentów, których oferty zostały wybrane do dalszych rokowań, a pozostałych oferentów zawiadamia pisemnie o odrzuceniu ich ofert.

§ 23. W trakcie rokowań ustalane są warunki zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności, a w szczególności cena, sposób i termin płatności oraz zasady przejęcia zabezpieczeń wierzytelności, jeżeli oferent jest zainteresowany ich przejściem.

§ 24. O dokonanej sprzedaży wierzytelności minister właściwy do spraw finansów publicznych zawiadamia dłużnika.

Rozdział III

Zamiana wierzytelności na akcje (udziały) oraz rozłożenie ich spłaty na raty

§ 25. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w uzasadnionych przypadkach, dokonać zamiany wierzytelności, w całości lub w części, na akcje (udziały) w spółce dłużnika w przypadku, gdy dłużnik:

- 1) dokonał spłaty na rzecz Skarbu Państwa co najmniej 50% kwoty wierzytelności głównej;
- 2) prowadzi rachunkowość według zasad określonych odrębnymi przepisami;
- 3) wykonał lub wykonuje układ zawarty w postępowaniu układowym lub ugodę zawartą z wierzycielami na podstawie odrębnych przepisów;

- 4) nie dopuścił do umorzenia postępowania układowego lub nie doprowadził do rozwiązania ugody, o której mowa w pkt. 3;
- 5) nie zalega z podatkami i opłatami stanowiącymi dochód budżetu państwa;
- 6) nie zalega z płatnościami z tytułu składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych i Fundusz Pracy;
- 7) wykonał lub wykonuje zobowiązania wynikające z zawartych umów o spłatę wierzytelności Skarbu Państwa,
- 8) prowadzi przedsiębiorstwo o szczególnym znaczeniu dla gospodarki narodowej lub w regionie zagrożonym wysokim bezrobociem a zamiana wierzytelności na akcje (udziały) umożliwi mu odzyskanie długookresowej zdolności do konkurowania na rynku.

2. Zamiana, o której mowa w ust. 1, powinna zostać dokonana w ramach restrukturyzacji dłużnika.

3. Dłużnik powinien przedstawić plan restrukturyzacji, o której mowa w ust. 2.

4. Plan, o którym mowa w ust. 3, w przypadku dłużnika będącego państwową osobą prawną lub spółką, w której Skarb Państwa posiada większość udziałów albo akcji, powinien być zatwierdzony przez organ założycielski albo organ uprawniony do reprezentowania Skarbu Państwa.

5. Oświadczenie woli o objęciu akcji (udziałów) składa minister właściwy do spraw finansów publicznych na podstawie upoważnienia wydanego przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.

6. Szczegółowe warunki zamiany wierzytelności, o której mowa w ust. 1, określa umowa zawarta pomiędzy ministrem właściwym do spraw finansów publicznych a dłużnikiem.

§ 26. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze umowy z dłużnikiem, rozłożyć spłatę wierzytelności, w całości lub w części, na raty.

2. Czynność, o której mowa w ust. 1, może być dokonana, jeżeli dłużnik:

- 1) dokonał spłaty na rzecz Skarbu Państwa co najmniej 20% kwoty wierzytelności głównej;
- 2) nie może dokonać jednorazowej spłaty wierzytelności ze względu na swoją sytuację finansową, a przyczyny powodujące niewykonywanie zobowiązania wobec Skarbu Państwa mają charakter tymczasowy;
- 3) spełnia wymagania określone w § 25 ust. 1 pkt. 5-7.

3. Do rozłożenia spłaty wierzytelności na raty stosuje się § 25 ust. 2-4.

4. Rozłożenie spłaty wierzytelności na raty może nastąpić na okres do 10 lat.

5. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa wysokość odsetek od wierzytelności, przy czym wysokość tych odsetek nie może być ustalona na poziomie niższym niż iloczyn 1,6 średniej rentowności 52 – tygodniowych bonów skarbowych emitowanych przez Skarb Państwa, sprzedanych na ostatnim przetargu w miesiącu poprzedzającym miesiąc zawarcia umowy.

§ 27. 1. Czynności, o których mowa w § 25 i 26, dokonywane są na wniosek dłużnika.

2. Wniosek dłużnika powinien zawierać informacje i dokumenty potwierdzające spełnienie wymogów dokonania czynności, o których mowa w § 25 lub 26, określonych rozporządzeniem oraz propozycje warunków dokonania czynności.

3. W przypadku stwierdzenia uchybień formalnych lub innych wad wniosku minister właściwy do spraw finansów publicznych wzywa dłużnika do ich usunięcia w terminie przez siebie określonym, nie krótszym niż 30 dni.

4. Wniosek, który nie został poprawiony w wyznaczonym terminie pozostawia się bez rozpatrzenia.

5. W okresie od dnia złożenia kompletnego wniosku, o którym mowa w ust. 2, do dnia dokonania czynności, o których mowa w § 25 lub § 26, nie nalicza się odsetek od wierzytelności, o ile czynności te zostaną dokonane w terminie 6 miesięcy, od dnia złożenia wniosku.

Rozdział IV Umorzenie wierzytelności

§ 28. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, za zgodą Rady Ministrów, z zastrzeżeniem ust. 2, wierzytelność umorzyć w całości lub w części w przypadku, gdy:

- 1) z okoliczności sprawy wynika, iż nie jest możliwe odzyskanie wierzytelności w toczącym się postępowaniu likwidacyjnym albo upadłościowym albo
- 2) dłużnikiem jest państwowa albo samorządowa instytucja kultury, a wierzytelność powstała z tytułu poręczenia wypłaty odszkodowania za zniszczone, uszkodzone lub skradzione eksponaty wystawowe.

2. Rada Ministrów może, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, umorzyć wierzytelność w części nie większej niż 50% kwoty tej wierzytelności, jeżeli dochodzenie wierzytelności w pełnej wysokości doprowadziłoby do likwidacji albo upadłości przedsiębiorstwa o szczególnym znaczeniu dla gospodarki narodowej lub dla regionu zagrożonego wysokim bezrobociem, a umorzenie dokonane zostanie w ramach restrukturyzacji przedsiębiorstwa, umożliwiając mu odzyskanie długookresowej zdolności do konkutowania na rynku.

§ 29. 1. W przypadkach, o których mowa w § 28 stosuje się przepis § 27 ust. 1, 3-5, oraz odpowiednio ust. 2 tego paragrafu, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przepisu § 1 nie stosuje się w przypadku, gdy minister właściwy do spraw finansów publicznych dokonuje umorzenia wierzytelności, o której mowa w § 28 ust. 1, z urzędu.

Rozdział V Przepisy końcowe

§ 30. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 września 1997 r. w sprawie warunków i trybu sprzedaży wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji, zamiany wierzytelności na akcje (udziały), rozłożenia ich spłaty na raty oraz umorzenia wierzytelności w całości lub w części (Dz.U. Nr 106, poz 683).

§ 31. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1997 r. Nr 80, poz. 511, z 2000 r. Nr 48, poz.550, Nr 60, poz. 693 i Nr 86, poz. 958, z 2001 r. Nr 16, poz. 167 i Nr 81, poz. 876 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 121, poz. 1032 i Nr 216, poz. 1824.

04/22zb

UZASADNIENIE

do projektu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie warunków i trybu sprzedaży wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji, zamiany wierzytelności na akcje (udziały), rozłożenia ich spłaty na raty oraz umorzenia wierzytelności w całości lub w części.

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 43 ust. 2 ustawy o zmianie ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz.U. Nr 79, poz. 484 z późn. zm.).

Rozporządzenie powyższe zastąpi obecnie obowiązujące rozporządzenie z dnia 2 września 1997 r. w sprawie warunków i trybu sprzedaży wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji, zamiany wierzytelności na akcje (udziały), rozłożenia ich spłaty na raty oraz umorzenia wierzytelności w całości lub w części (Dz.U. Nr 106, poz. 683).

Wprowadzane zmiany są efektem doświadczeń zebranych w okresie 5 lat funkcjonowania rozporządzenia z dnia 2 września 1997 r.

I tak nowy projekt nie przewiduje możliwości sprzedaży wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji w drodze licytacji publicznej. Uzupełniono, dla uniknięcia wszelkich wątpliwości i niejasności, przepisy dotyczące procedury sprzedaży wierzytelności m.in. w zakresie wymogów, jakie powinna zawierać oferta i ogłoszenie, postępowania przy wyborze oferty etc.

W przypadku zamiany wierzytelności na akcje (udziały) w spółce dłużnika zniesione zostało ograniczenie uzależnienia konwersji od bezskuteczności sprzedaży wierzytelności lub rozłożenia jej spłaty na raty. Konieczność spełnienia powyższego warunku wielokrotnie blokowała możliwość restrukturyzacji przedsiębiorstw i odzyskania środków wydatkowanych z budżetu państwa, pomimo istnienia ekonomicznego uzasadnienia przeprowadzenia konwersji.

Zapewniona została możliwość rozkładania spłaty wierzytelności na raty na okres dłuższy niż pięć lat. Złożoność sytuacji ekonomiczno – finansowej niektórych podmiotów wymaga w określonych sytuacjach pewnej elastyczności i indywidualnego podejścia w odzyskiwaniu wierzytelności Skarbu Państwa.

Umorzenie wierzytelności ograniczone zostało do sytuacji, w której jej odzyskanie jest praktycznie niemożliwe, tj. gdy majątek dłużnika ujawniony w toczącym się postępowaniu upadłościowym lub likwidacyjnym okaże się niewystarczający do zaspokojenia należności budżetowej. Również egzekucja wierzytelności powstałych z tytułu wypłaty odszkodowania za eksponaty wystawowe od państwowych i samorządowych instytucji kultury wydaje się nieuzasadniona.

W rozporządzeniu przewidziano możliwość częściowego (nie więcej niż 50%) umorzenia wierzytelności przysługujących Skarbowi Państwa w stosunku do podmiotów o szczególnym znaczeniu dla gospodarki narodowej lub regionu kraju. Umorzenie takie zostało uwarunkowane możliwością jego dokonania jedynie w ramach restrukturyzacji przedsiębiorstwa, która umożliwi mu odzyskanie długookresowej zdolności do konkurencyjności na rynku. Decyzję w powyższej sprawie będzie mogła podjąć Rada Ministrów.

Pozostałe zmiany mają charakter porządkowy i redakcyjny.

Rozporządzenie nie spowoduje zwiększenia wydatków budżetowych może natomiast przyczynić się do zwiększenia skuteczności działań podejmowanych w celu odzyskiwania wierzytelności Skarbu Państwa.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)
projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie warunków i trybu sprzedaży
wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji, zamiany
wierzytelności na akcje (udziały), rozłożenia ich spłaty na raty oraz umorzenia
wierzytelności w całości lub w części

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Celem wydania rozporządzenia w sprawie warunków i trybu sprzedaży wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji, zamiany wierzytelności na akcje (udziały), rozłożenia ich spłaty na raty oraz umorzenia wierzytelności w całości lub w części jest wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. Nr 79, poz. 484 i Nr 80, poz. 511, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, Nr 60, poz. 693 i Nr 86, poz. 958, z 2001 r. Nr 16, poz. 167 i Nr 81, poz. 876 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 121, poz. 1032 i Nr 216, poz. 1824).

Rozporządzenie powyższe zastąpi obecnie obowiązujące w tym zakresie rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 września 1997 r. (Dz.U. Nr 106, poz. 683).

Z uwagi na jakość oraz ilość wprowadzanych zmian celowym wydaje się wydanie nowego rozporządzenia.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia został przesłany do uzgodnień międzyresortowych oraz do konsultacji z następującymi podmiotami:

- Konfederacją Pracodawców Polskich,
- Krajowym Stowarzyszeniem Funduszy Poręczeniowych,
- Business Center Club,
- Związkiem Banków Polskich,
- Polską Agencją Rozwoju Przedsiębiorczości.

3. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Rozporządzenie dotyczyć będzie dłużników Skarbu Państwa z tytułu wykonania przez Skarb Państwa umów poręczenia lub gwarancji.

4. Zakres Oceny Skutków Regulacji

Zgodnie z zasadami wynikającymi z uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z dnia 5 kwietnia 2002 r.) została opracowana Ocena Skutków Regulacji obejmująca jej podstawowy zakres. Z uwagi na to, że rozporządzenie nie pociąga poważnych kosztów dla budżetu państwa nie jest konieczne przygotowanie pogłębionej analizy.

5. Skutki wprowadzenia rozporządzenia

- *Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego*

Regulacje prawne zawarte w rozporządzeniu powinny przyczynić się do zwiększenia skuteczności działań podejmowanych w celu odzyskania kwot zapłaconych z budżetu państwa z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji oraz chronić Skarb Państwa przed próbami nacisków, jakie mogą mieć miejsce w zakresie umarzania wierzytelności budżetowych.

- *Wpływ regulacji na rynek pracy*

Celem zapisów rozporządzenia umożliwiających m.in. dokonywanie zamiany wierzytelności Skarbu Państwa na akcje (udziały) w spółce dłużnika, rozkładanie ich spłaty na raty oraz umarzanie wierzytelności jest zapewnienie wsparcia podmiotom gospodarczym i ich ochrona przed upadłością, czy likwidacją w sytuacji windykacji należności budżetowej. Tym samym przepisy zawarte w rozporządzeniu umożliwią przedsiębiorstwom, których sytuacja finansowo – ekonomiczna nie pozwala na bieżące regulowanie wymagalnych wierzytelności Skarbu Państwa na wywiązanie się z długu np. w drodze rozłożenia spłaty należności budżetowej na raty, konwersji wierzytelności. „Pomoc”, o której mowa powyżej będzie mogła być udzielona jedynie w ramach restrukturyzacji dłużnika, która pozwoli mu na odzyskanie płynności finansowej, a tym samym na uregulowanie zobowiązania wobec Skarbu Państwa, gdy tymczasem zastosowanie „radykałnych” środków egzekucyjnych w wielu przypadkach prowadziłoby do likwidacji przedsiębiorstwa. Tym samym przepisy rozporządzenia powinny przyczyniać się do ochrony miejsc pracy.

- *Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki*

Rozporządzenie pozwala na uniknięcie sytuacji, w której konieczne byłoby, przy prowadzeniu egzekucji wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu udzielonych poręczeń lub gwarancji, doprowadzenie do upadłości wielu podmiotów gospodarczych. Tym samym przyczyni się ono do spadku liczby przedsiębiorców mogących konkurować na rynkach krajowych, jak i zagranicznych.

- *Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów*

Dłużnikami Skarbu Państwa z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji są często podmioty o kluczowym znaczeniu dla niektórych regionów kraju. Ich likwidacja, która niejednokrotnie może być wynikiem egzekucji należności Skarbu Państwa, wiązałaby się z uszczerbkiem dla gospodarki danego regionu oraz poważnymi zakłóceniami na rynku pracy w takim regionie. Uregulowania zawarte w rozporządzeniu mają zapewnić ochronę przed tego typu sytuacjami, przy jednoczesnym zapewnieniu ochrony interesów Skarbu Państwa.